

lutte formening med det – til, at vi så finder ud af, hvordan vi laver noget, vi kan bruge.

Det må da laves sammen med nogle behandlere, det må vi lave sammen med nogle brugere. Der er brugerforeninger både med hensyn til alkohol og stofmisbrug. Det må vi da kunne. Vi må kunne lave et system, der ikke træder de danske traditioner over tærerne.

Nu er Norge jo blevet foregangsland. Vi har sågar også været oppe at kigge på det med Sundhedsudvalget. Og der er jo det interessante i Norge, at deroppe er det social- og sundhedsmæssige jo ikke sådan adskilt i to isolerede verdener, som man ofte kan få indtrykket af at det er i Danmark. Og der kan vi da helt bestemt godt lære noget. Det kan vi i øvrigt godt af de nordiske lande. Man behøver ikke at tage til Australien for at blive klogere.

Men altså, det ligger i det grå land mellem tvang og fri vilje. Hvor meget tolerance vil vi have? Hvor meget liv kan der gå til spilde, samtidig med at vi så også føler, at vi har opfyldt vores forpligtelser og udøvet vores omsorgspligt? Der har jeg nok på grund af faglige erfaringer en lidt mere stram grænse end hr. Villy Søvnald har, men jeg vil se frem til en god debat om det og håber, vi kan bruge tiden til at lave en ændring af det her, og bl.a. en ændring, der gør, at amterne skal bruge loven.

Anders Samuelson (RV):

I Det Radikale Venstre er vi positive over for forslaget om en forlængelse af ordningen om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling.

Det kan selvfølgelig forekomme paradoksalt at videreføre en ordning, som godt nok har eksisteret siden 1992, men som ingen amtskommuner hidtil har benyttet sig af. På den anden side har der i den senere tid været en debat om mulighederne for at tvangsbehandle gravide stofmisbrugere for at sikre barnets tarv.

I Det Radikale Venstre er vi som udgangspunkt skeptiske over for tvang i forbindelse med et behandlingstilbud, fordi man efter vores opfattelse når længere med frivillighed end med tvang. Derfor finder vi muligheden for at indgå frivillige aftaler med stofmisbrugerne om behandling mere hensigtsmæssig, også i forhold til behandling af gravide stofmisbrugere.

På den baggrund ønsker Det Radikale Venstre, at ordningen fortsat bør indgå som en del af behandlingstilbudene i forhold til stofmisbrugere, og vi støtter derfor forslaget.

Frank Aaen (EL):

Man kan sige, at det ikke er så afgørende med den her lov, for der er ikke nogen, der bruger den. Derfor er det afgørende i dag i en sådan debat om at forlænge loven selvfølgelig at give et signal om, hvorvidt vi synes, at tvang er et godt behandlingsmiddel. Og der vil vi gerne fra Enhedslisten give det helt klare signal, at vi ikke synes, at tvang er et godt behandlingsmiddel. Vi synes oven i købet, at det er lidt flot at komme med sådan et forslag og insistere på at forlænge ordningen i en situation, hvor vi stadig væk har lange ventelister og der stadig væk er helt utilstrækkeligt med frivillige tilbud, at vi så alligevel vil fastholde muligheden for også at kunne bruge tvang.

Så jeg kan bare sige kort, som vi også gjorde det, sidst den her lov blev forlænget, at vi er imod, at man giver det signal, at det er en god idé at bruge tvang i behandling, selv om vi er helt med på, at det naturligvis er en ganske alvorlig situation. Og jeg vil heller ikke afvise, at man skal diskutere at gøre mere, end man gør i dag, eller rettere sagt, man bør gøre mere, end vi gør i dag, men tvang synes vi ikke om.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg vil gerne spørge hr. Frank Aaen, om jeg har opfattet den opstilling, han gav, rigtigt, at man kan undgå tvang i behandling ud fra den ramme, som jeg ridsede op før, hvis man bare har tilstrækkeligt med tilbud. Vil narkomanerne så blive i behandlingen, selv om de får svære abstinenser og hellere vil noget andet? Eller vil alkoholikerne det? Eller udelukker det hinanden? Er det sådan, at man ikke kan gøre begge dele på en gang? Er det kun sådan, at tvang ikke er nødvendig, hvis vi har tilstrækkeligt med behandlere, tilstrækkeligt med tilbud?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Der er ingen tvivl om, at man på kort sigt kan nå nogle resultater med tvang. Vi tror bare ikke på, at man når nogle varige, gode resultater ved anvendelse af tvang. Det er et principspørgsmål for os. Man må finde andre midler.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg spørger hr. Frank Aaen igen, fordi det er kernen i det, vi kommer til at drøfte, når vi skal tage det her op, og det er spørgsmålet om,